

Nicolae Labis

OMAGIU

Ne amintim, din nou în aceste zile de un tânăr a cărui viață a fost ca o fulgerare...

al primelor iubiri. A fost o constiință. Neobișnuitul lui temperament poetic s-a dezvoltat ca o personalitate...

toate Labis a sîrșit în chip neașteptat, tocmai la vîrsta cînd începuse adevărată „organizare a lîntilor pure”...

„Trăm în miezul unui ev aprins Și-l dăm a-surdității noastre vamă. Cei ce nu ar deluza în că noi, În flăcările noastre se destramă.”

Pentru Nicolae Labis cunoașterea-luciditatea, lupta sint condiții ale adevăratei purități. Numai în înălțarea cu tot ce e inert, cu tot ce e rupt de trunchiul înnoierii al vieții, personalitatea umană își dobîndește temelie și sens...

Natură complexă, încordătoare, lacrimă de idel, cuprînd în ciuda încrederii multiplicitatea de planuri a sufletului omesc și eludînd de dorința reflectării lor în poezie, Nicolae Labis încerca game diferite, de la poezia de meditație pînă la poezia-pamflet și vîltoruri ar fi descoperit cu siguranță sensuri noi ale creației sale.

Răspunzînd unei datorii principale față de lumea noastră literară și științifică și față de perspectivă asupra culturii universale contemporane, revista „Secolul 20” închină literaturii sovietice...

Pașii mei s-au încrucișat de clevea ori cu acel al lui Labis. Mă surprinde obrazul lui buclăit de copil, ochii cu umbre adînci, mustața bogată...

„Clonțul de fier al pasărei de pradă, ael care impune și șșie, este și simbol. Cînd i-a simțit ascuțitul și trupul i s-a desfiat din legături, a glumit ca un nou Villon. A văzut puii găii, ciugulind urmele poetului Nicolae Labis...”

„Clonțul de fier al pasărei de pradă, ael care impune și șșie, este și simbol. Cînd i-a simțit ascuțitul și trupul i s-a desfiat din legături, a glumit ca un nou Villon. A văzut puii găii, ciugulind urmele poetului Nicolae Labis...”

Desen de TIA PELTZ

registrată de creața sa în intervalul de la apariția „Primerelor iubiri” pînă la data scrierii ultimelor sale poezii, interval ogînd de volumul „Lupta cu inerta” apărut postum...

Tudor VIANU

Insemnările de mai sus nu sînt scrise cu pretenția de a schița un profil mîcar incomplet al personalității poetice a lui Nicolae Labis...

Cezar BALTAG

Interesantă — cu adevărat teologice — meritul de a avea să fie reluat în cadrul unei mari expoziții de artă — este proiectarea cușciorilor de conținut ale literaturii sovietice pe fundal istoric al artei realizate astfel încît să apară mai limpede răsăritul acestor cușciorii...

Se află în librăria volumul de versuri „Cotoană în amiază” de Ion Horea și cel de reportaj „Victoria de la Olțina” de Paul Anghel

CRONICĂ

Universitatea modalităților de compoziție ale reportajului actual a fost mai evidentă în ultimele volume apărute. Într-o carte cu „Echipa 53” de H. Rohan, autorul realizează un gen de reportaj-cronică...

Invernal pe margini, acolo unde nu se calcă, puțin măcinată de ploii, ciobite lei și colo, patinate de timp, dar aceleași... Fraza scurtă, caracterul simplu și firesc al notației, înșulind o anumită sobrietate a tonului...

acelor ani, dar lasă să-i scape uncri și exclamații de un patetism disonant, fără îndoaia, cu intenția săle ! (Ar vrea să strige unii biciclist să nu calce pe locul unde în 17 ani în urmă a căzut un mitralier antifascist)...

„Cine face pinea”. Dar atît în „Reconstituirea unei știri”, cît și în „Universitatea otelului” („Reștia”) se urmărește realizarea unui tablou de ansamblu al trăsăturilor omului contemporan...

H. ROHAN Echipa 53

Prozatorul a ales ca mijloc al descrierii, acela care în de compoziție unei cronici social-politice. În primul rînd — ritmul expunerii. Actualitatea are un ritm caracteristic, o dinamică proprie a desfășurării proceselor sociale...

sucreții și plîa la un muncitor de la „Vulcan”, care a luptat cu arma în mîni. Obiectivul reportajului se mișcă cu rapiditate între cele două tabere redîndu-l suflul luptei. Fortoza campaniilor fasciste este înregistrată într-un tablou plastic: „Casca fascistă pe rezervoarul de benzină. Miraliera la atas. Cuștii zebrați în roșu și negru și santinele feldgrau. Prelata și blindajul zebrați în galben, cafeniu, verde — culoarea pădurii, pămîntului, grîului. În localuri, infulectul asidui, asasinii, în mantale lungi, cloștii din piele feldgrau, cu talia sus, șepci obrăncine, Anjele triviale...”

astfel precum este cazul, din fericele, în capitolele intitulate: „Ce nu spun plăcile indicatoare” sau „Interviuri pe stradă cu neomoscii”...

reortajului boghian. Dar incapacitate de a contribui la caracterizarea celui ce munceste în plin front al siderurgiei — aceste propoziții gigantice ale Hărcilor și fierului, umbre ale actualității, surprinderea gestului, fie al chiar și de o semnificație simbolică, traducînd coordonatele unei conștiințe muncitorești, este estompat, mai ales atunci cînd se învoacă strălucirea obiectivă a opacității de foc din interiorul cuptoarelor. Pericolul de care nu a reușit să se salveze autorul în această secțiune a cărții, este trecerea din planul general al simbolului, în sfera generalității lipsite de semnificație pentru personalitatea omului...

H. ROHAN ECHIPA 53

„Cine face pinea”. Dar atît în „Reconstituirea unei știri”, cît și în „Universitatea otelului” („Reștia”) se urmărește realizarea unui tablou de ansamblu al trăsăturilor omului contemporan...

„Cine face pinea”. Dar atît în „Reconstituirea unei știri”, cît și în „Universitatea otelului” („Reștia”) se urmărește realizarea unui tablou de ansamblu al trăsăturilor omului contemporan...

„Cine face pinea”. Dar atît în „Reconstituirea unei știri”, cît și în „Universitatea otelului” („Reștia”) se urmărește realizarea unui tablou de ansamblu al trăsăturilor omului contemporan...

reortajului boghian. Dar incapacitate de a contribui la caracterizarea celui ce munceste în plin front al siderurgiei — aceste propoziții gigantice ale Hărcilor și fierului, umbre ale actualității, surprinderea gestului, fie al chiar și de o semnificație simbolică, traducînd coordonatele unei conștiințe muncitorești, este estompat, mai ales atunci cînd se învoacă strălucirea obiectivă a opacității de foc din interiorul cuptoarelor...

CRONICĂ

PRECIZĂRI

În ultimul număr al revistei „Luceafărul” I. D. Bălan se referă pe larg la un articol publicat în „Gazeta Literară” „Critica literară și actualitatea”. Căci în ultimul număr necesară, pentru informarea exactă a cititorilor, câteva precizări...

Miron DRAGU

CONSFATUIREA PE TARĂ A TĂRANILOR COLECTIVIȘTI

CICERONE THEODORESCU

AGENDA DIN GOSPODARIA COLECTIVA

Mama Floarea

M-am uitat, trecindu-i padul, La piriul dintre flori...

M-am uitat la tot ce este Si la cimpuri si la vii Si la cringul de neveste Cu mlădițe de copii.

M-am uitat într-o fîntînă, M-am uitat la voi în geam, Mi-a părut că nu-s bătrînă - Mi-a părut că-nțineam!

Numai pleoacă era griul, Griu-i nalt și luminos. Numai mîluri era riul, Mîlurile i le-ați scos.

Negîndind la altădată, Gînditor la ce e azi, Lumînind pădurea toată Vine soarele prin brazi.

A intrat în sat o doamnă

A intrat în sat o doamnă Intri-o noapte de an-toamnă. Numă-nță ce-a intrat, S-a făcut de zi-u-n sat.

Da nu-i doamnă de cucoană. E-o zglobie de codană. Are cozile-aurii Unde intră face zi...

A intrat în sat o doamnă Subțiriță și bălană. A intrat pe înopțat, Satul ni l-a luminat.

Doamnă și luminăție, Bună inimă să-ți fie Pin-la noi dac-ai pătruns! Noapte am aout de-ajuns...

Brazda

Brazda neagră Ziua-nțreagă După plugul ei aleargă - Ca nebasta după om Și ca umbra lîngă pom.

Brazdă plină, Gospodină, Scoate bobul la lumină Și îl crește cu teme! Ca o mamă puiul ei.

Lanul verde Să-și desmierde Brazda-apoi nu ea mai vede... Spic cu spic la ea a supț Ea rămîne dedesupt.

Mamă brazdă, Bună gazdă, Casa ta, cîmpia noastră! Fiecare spic bălai E Ion ori Neclui.

Aurie Holda-i vie, Brazda nimeni n-o mai știe... Numă holda, cînd e pint, Se inclină la pămînt.

Din volumul în pregătire: „Povestea Ioanei”.

IULIAN OLARIU

„La strînsul spiceilor”

Graiul cifrelor

și realizările noastre

ine a văzut luni dinîncea sala Palatului Republicii Populare Romine, cu siguranță că a încercat una din acele emoții care te cuprind în mod firesc atunci cînd te gîndești la drumul pe care l-a parcurs acest popor alți de obidit altădată.

Tărani și profesori

ilul Bălăescu, șef de lucrări la Institutul agronomic „N. Bălcescu” din Capitală, povestește biografia puilor din Bărcănești.

toamna aceasta gospodăria colectivă avea 4500 de găini ouătoare — poroise de la 7001 — și, scăzînd cheltuielile de furaje, construcții, zile muncă ea rămăsese cu un beneficiu net de 52.000 lei.

fast de un real folos, cu care ocazele înțim să mulțumim conducerii instituției, cit și întregului corp didactic universitar. Pînă la 1 septembrie, dată la care ne-a fost repartizat ca inginer, a condus cu multă precizie și demnitate gospodăria noastră din punct de vedere tehnic.

Era firesc să ajungă frunțai. Nu, aici nu e vorba numai de ajutorul dat; oamenii n-au ajuns frunțai numai pentru că i-am ajutat noi. Dragostea față de noi, receptivitatea lor, munca neobosită i-a situat firesc printre cei dinți.

Expedito: G.A.C. „Tînăra gardă” Siliștea-Videle, reg. București. Și acum linăliu adresa unei studente din anul VI — agricultură, care abia terminase practica la țară: „In baza celor sus arătate vă solicităm revenirea tovarășei Purșă Adelina-Constanța ca ingineră în gospodăria noastră „Ana Ipătescu” din Odobești-Titu, regiunea București.”

3. — Alți? Institutul Agronomic? Aici gospodăria agricolă colectivă... din regiunea Dobrogea... Ne puteți trimite un cadru didactic? Avem în-vălmășit.

Tovarășul Drăgănescu, unul din cadrele didactice care a predat la cursurile zootehnicе de 10 zile organizate de colectivitățile din regiunea Dobrogea are frumoase amintiri:

— Cursurile de astă-lărnă se în-neau într-unul din blocurile de la Florie. Unul grozav, confortabil... — La „Marea Neagră”, „Belona” — cum îi se spunea înainte.

— Aș, ceti „Belona” e veche! Unul modern, cu plastic, beton și sticlă, luminos toată ziua. Nu mai în mîntie cum îi spune, sinte sude de construcții noi pe litoral. Acolo stăteau instalații țărani, cursurile se înneau în spațioasa sală a restaurantului și în acest decor neobișnuit cursanții noiau conștiințioși ce condiții sînt necesare pentru creșterea porcelor, cum poate sporii producția de lapte la vaci...

AUTORII UNEI CARȚI

Nu de mult a apărut în Edi-lura agro-silvică broșura intitulată „Peste 40.000 kg. de legume la hectar” — Din experiența gospodăriei agricole „30 Decembrie” — comuna Dobroești — regiunea București. Autorii ei: Mircea Bălășa, candidat în științe de la catedra legumiculturii a Institutului „N. Bălcescu” și P. Stan, brigadierul legumicol al gospodăriei „30 Decembrie” din Dobroești. În urma experienței de mai multă vreme, an țărani și un candidat în științe au scris o carte despre rezultatele obținute în gospodăria lor. A lor? Da, fiindcă de vreo 3 ani, la puțin timp de la constituirea gospodăriei, Mircea Bălășa este nepțisit de la Dobroești unde face pe teren studii și experiențe în domeniul legumiculturii. Metodele de muncă, reușitele sale i-au atras simpatia și stima țărănilor. Odată, cînd se discuta despre reorganizarea aparatului de conducere al gospodăriei, s-a făcut propunerea: — Ce-ar fi să-l alegem președinte aici la Dobroești pe tovarășul Bălășa? — și ideea a căpătat tot mai mulți susținători.

Tita CHIPER

Al. ANDRIȚOIU

Cargou românesc

Acum, înainte de-a pleca, peste-ocean și fruntării îi spun așa și-i cîntă-asa, cu voci marine, marinării:

Carena lui, spre sud, spre sud pe unde umbra mai cū nu e, pe unde vînturi dulci se-aud și calnu-i pronit în cuie, — în albe-amiezii și-ameriguri roșii or să-l salute chiparoișii.

Carena lui spre nord, spre nord unde-i apar mîritul soare și vîntul zice un acord de Grieg, pornit din țărmi pe mare, — printre fiorduri de tăcere ea să-l salute conifere.

Carena lui spre rîsărit către domenii de lumină, pe unde omul fericit cu frumusețea slă la cină, — va să-l salute roșii stele și flăcări pure de drapele.

Carena lui către apus pe unde lanțul încă bate și globul slă, pe gîndiri dus, la ceasuri de singurătate, — oor saluta, în el, docherii, — un sol ales al primăverii.

Sorbiți deci clipa ca pe-o cupă umplută-ochi e-un vin sublim. Lobiți șampانيا de pupă și Vira ancora! Pornim!

Collectiviști din regiunea Hunedoara, într-o pauză a consfățuirii.

La consfătuirea colectivităților

(Urmare din pag. 1)

consfătuire, chiar și cei care, scriînd reportaje, călătoresc îndeobște pe teren, au fost pe drept cuvînt impresionați de nivelul înalt al expunerilor prezentate la consfătuire de către țărăni colectivități, nivel ce exprimă limpede dorința lor vie și nepotolită de a învia, de a se deprinde cu știința, de a fi la înălțimea sarcinilor ce le stau în față. Tocmai în acest sens era explicabil și faptul că standul cu cărți din holul sălii era mereu luat cu asalt; și colectivități adunați în fata cărilor noastre, răsfoindu-le și cum-părindu-le parcă ne spuneau: veniți la noi, stați cîte luni vreți și scrieți

despre munca și viața noastră. Despre lupta unui brigadier de cîmp care smulge pămîntului o jumătate de wagon de porumb la hectar s-ar putea scrie un poem ori o povestire și noi le așteptăm pe a-mîndouă, așa cum așteptăm săcii cu superfosfați. Fără nici o exagerare, dar consider că erau în sală tot atîția eroi de nivel și roman cîți delegați veniseră din toate unghiurile țării la consfătuire și mă gîndeam că, de fapt, realitatea ne oferă milioane de eroi, milioane de oameni noi, educați de partid și care ar face ca paginile cărților noastre să clocotească de viață și de poezie.

Petru VINTILA

Gh. Achiței

2. — În ultimul timp critica literară a fost foarte activă. Revistele au înținat dezbateri pe diverse probleme literare...

4. — Combaterea spiritului apologetic este o problemă actuală și veșnică a literaturii...

5. — Cu privire la raporturile dintre critici și scriitori, edificatoarea mi se pare a fi...

6. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

Al. Căprariu
1. — Îmi înghădu să încep răspunsul la prima întrebare printr-un citat din eminentul cunoscător al sufletului omene...

2. — În ultima vreme s-a dezvoltat în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

3. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

4. — Combaterea spiritului apologetic este o problemă actuală și veșnică a literaturii...

noastră, din felul de viață și din conștiința celor care constituie această societate...

5. — Sint împotriva atitudinii acestor scriitori (de exemplu Al. I. Ghilia, N. Velea etc.)...

6. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

7. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

8. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

9. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

10. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

11. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

12. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

13. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

14. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

15. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

16. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

17. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

18. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

19. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

20. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

21. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

22. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

23. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

24. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

25. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

26. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

27. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

28. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

29. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

30. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

31. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

32. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

33. — Încheiere, așa vrea să remarc în mod deosebit activitatea din ultima vreme a tinerilor critici...

Eugen Luca

1. — Am convingerea că literatura noastră trece acum printr-un proces de maturizare...

2. — Schimbările de opinii? Din noțiunile, nu le-am par observat, deși s-a discutat mult și despre poezie și despre proză...

3. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

4. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

5. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

6. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

7. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

8. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

9. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

10. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

Bălan se omite pe sine, deși în cunoștință de cauză...

11. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

12. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

13. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

14. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

15. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

16. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

17. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

18. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

19. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

20. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

21. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

22. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

23. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

24. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

25. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

26. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

27. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

28. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

29. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

30. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

31. — Dacă, din nefericire, unii scriitori îi consideră pe criticii doar niște impresari, nu e mai puțin adevărat...

In intimpinarea Conferintei pe care a Uniunii Scriitorilor din R.P.R. se desfășoară numeroase întâlniri între cititori și scriitori, atât în Capitală, cât și în alte orașe ale țării.

prozatori, dramaturgi. Incepem să publicăm odată cu această pagină câteva dintre însemnările scriitorilor care au fost recente la aceste întâlniri. Precierile și sugestiile cititorilor au fost unanime în a sublinia răspunderea scriitorului contemporan pentru reflectarea realizărilor importante obținute de oamenii muncii sub conducerea partidului în centre principale ale industriei noastre grele.

De vorbă cu eroii literaturii noastre

În zilele trecute, în intimpinarea conferinței noastre, am fost cu o echipă de scriitori la Galați, mai apoi cu alți prieteni din București, în comuna Gîlna, raionul Tudor Vladimirescu.

TRAINICE PRIETENII

Între câteva zile de cînd, în tovarășia unor prieteni scriitori, am pornit să ne întâlnim cu muncitorii de la uzinele „Steagul roșu” și „Ernst Thälmann” din Brașov. În drumul nostru, munții abia de erau cărunți iar Brașovul se bucura de soare.

vreo oboseală, niciărei expresii plictisite. Ba, dimpotrivă. Sub puterea cuvintelor rutilante ale prozatorilor, fie de poet, chipurile se individualizau din libertate unei simțiri personale, după temperament. Aveam în fața noastră un public foarte atent, foarte sensibil, foarte cald, foarte aproape de noi.

imbogățirea vieții artistice și spirituale a țării. De data aceasta era literatura. Dar n-a înțeles să ni se înfățișeze și un alt aspect. La ambele uzine programele s-au încheiat cu un concert de mandolină. Manifestările acestea, destăvătoare și izbitoare, relevau totuși și o altă latură: pe aceea a unei discipline suplimentare, acceptate. Precizia și rîvnă au făcut parte din calitățile programului.

M-am născut la Hunedoara

În foarte dragă Hunedoara. Aproapa tot alit de dragă cum îmi e drag satul 2 Mai, deși în acest din urmă am locuit puține zile, în Hunedoara am stat cu totul câteva zeci de ore. De obicei, te legi de locul în care ai copilărit, te-ai bucurat mult, ai suferit sau ai iubit intens, de privilegiu care a fost marioneta sau impulsul emoțiilor tale.

degența dovine simbol? Ce poate face singurătatea cînd te înfrînă pe tine F. J. în cursa Hunedoara-Simeria, și mă scot din mînușă și umpli spațiul cu statura ta uriașă în manta de ceferist, și-mă povestești despre ea a fost în trecut (ceva greu și odios care a lăsat urme reale pe spinarea ta) și vorbim apoi despre Eminescu și Petofi, pentru a nu mai putea, la urmă, să nu ne căutăm, ori de cît ori tu treci prin București, sau cu prin Simeria?

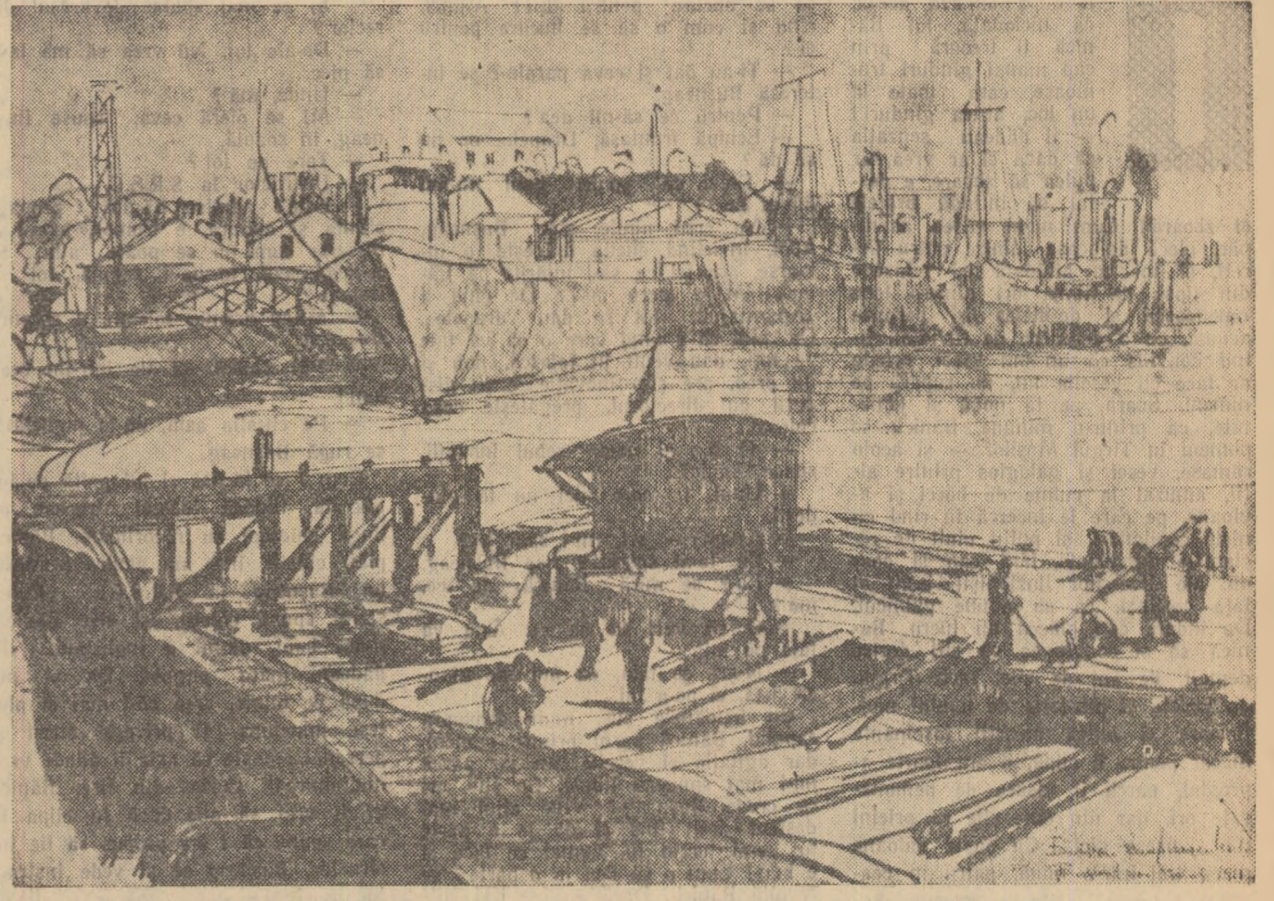
în „cenașă” și „pătimaș”, acesta mășcă culori din Hunedoara. Din gară toată, simt cum bat pulsuri adînc din combinat. Ca pe-un cilindru sunător, un cablu sint, și mînașori pe Hunedoara. Hunedoreni, v-ai vă știu, în săli, în hale, m-ai strîzi, în setei cînd flacăra, plină tîrziu roșine-amarurînd cer, la Hunedoara. Mai des, la Cluj, la Iași am fost. La București stau ani întregi. Dar iar mă nase și-mi aflu roși într-un aprins tîrziu de legi, la Hunedoara. Surd și ard. Respir curat. Nu e ciudat. Nu e ciudat.

Nina CASSIAN

Există un suflet al industriei, mîrș și familiar totodată, pe care nu l-au născocit poezii. Conturul enorm al combinației nu aparține și nu umple de mîndrie și voie bună. E al nostru, în dimensiunile lui orizontale și verticale, cu halele și semnificațiile lui, cu procesul lui tehnologic, dar și istoric, dar și etic. E al nostru, și al nostru, al celor ce încercăm să cunoaștem și să transformăm materia cu ajutorul unei inteligențe fragile — stîloul. E efort uman concretizat și gîndire fără pauză combinat enorm și familiar, a cărui ferovora o auzi pretutindeni, încă înainte de a coborî în gara Hunedoara, și vreme lungă după ce ai părăsit-o. E multă putere la Hunedoara. Putere în gest și în altitudine morală, putere de a lămina oșel și oameni, pentru a obține profilul visat, puterea de a detecta și înlătura impuritățile. Forța aceasta mă înconjoară lîngă captivare și în răcoarea curților interioare, pe strada sau la restaurantul „Metalul”. Aci, în acest simț, sufletul industriei s-a alocit definitiv pe al meu, devenindu-mi scump și intim. Nu departe e termocentralul Parosensilor, nu departe sînt minele Petriței și ale Lupenilor, pretutindeni sînt minile active pe care le-am strîns, pretutindeni cunosc pe cineva de la care am aflat cel puțin câteva adevăruri importante, și multe surșuri, multă frîie, multă exigență și încredere. Ce poate face toamna cînd aici te simți atît de întreg, de solid și de fundamental? Ce poate face noaptea cînd aici mîncă nu se suspendă o clipă și încu-

rea spontană care a caracterizat de la bun început înfrînerea noastră. Pentru doi, cînd te-ai bucurat, această bucurie este exprimată vizibil, cu puțin înalțate la locuri de muncă, oamenii nu mai erau pentru noi niste necunoscute. Îi revădeam acum sub un nou aspect: nespuse de pasionant pentru noi. Cînd despre cel din sală, dincolo de unele simțămînturi personale (trezind de plăcî din acest spațiu cu care un timp prozatori a oferit manuscrisul său de început postului și dramaturgului Al. Șahighian) bucuria și căldura erau expresia aprecierii și dragostei lor, pentru literatura noastră actuală în genere. În cele câteva ore ale întîlnirii noastre, scriitorii au citit din manuscrisele lor și cînaștii și-au arătat și ei ultimele lucrări în versuri și proză. Și s-a vădit atunci un lucru: că în sală se aflau nu numai mîștri pricepuți în îndoi și muncitori, dar și oameni cu înțelegere, oameni cu conștiință, oameni cu simțămînturi, oameni cu talent. Am ascultat în timpul prozator talentat, șapte-opt poezii, toți bunți și citiva remarcabili, un critic literar cu evidente însușiri. Apoi, discuții: toți eram de acord. Cînaștii cereau cărți care se exprime viața — cea de șablon și cea de dincolo de el: viața adevărată de fiecare zi fără un extraordinar dintr-un factic și o schematică înfrînșare a eroului; viața așa cum e ea și în care omul e erou făcînd gesturi obșnuite și zilnice, și poate locală de aceea extraordinară. Și ce altceva doaream noi, dorște să înfrînșeze fiecare scriitor de astăzi în opera lui? Maturii în scrieri lor, bine orientați în concepții, ce le-am putut deci spune la desăvîșire, puțintelor noștri de pe șanțul naval o Nimic altceva decît: ați curaj! Aveți toate condițiile pentru succes: oameni talentați, cîțitori dorști să vă cunoașcă și nemulțumiri apropiere a temelor. Se poate spune că trăiți în interiorul propriilor voștri inspirații.

V. SAVONEA

„Noul bazin din portul Galați”

Izvoare de inspirație și certitudini

reaz să relatez câteva fapte pe care le-am înfățișat în câteva din intrerprinderile regiunii Brașov; fapte care mie mi se par de o adevărată și superbă semnificație. Cîțisem mai de mult timp, o cuvîntare a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la tehnica noastră și-mi oprișem atenția asupra unui paragraf care aprăca drept o realizare importantă a tehnicii moderne apariția unei mașini simultane de găurit la uzina de tractoare din Brașov. Ardeam de nerăbdare să fac cunoștință cu această mașină și cu creatorii ei. Cu acest gînd m-am dus la Brașov. Mai întîi m-am repezit să văd mașina. Cu toate că nu-mi sînt întru totul străine creațiile tehnice moderne mărturisesc că am rămas de fapt un admirator în fața minunii pe care o vedeam. Mașina era de fapt un agregat (una din expresiile cele mai noi și mai concentrata ale tehnicii) care îndeplinea sarcinile a opt mașini simple de găurit și aceasta într-un timp record, cu o producție vitată și cu o siguranță excepțională. Dar nu numai forța și cîteva tehnice trebuia săfirtească în diferite direcții fără ca burghiele să se stîngherească sau să se ciocnească vredată. Mi-a apărut imediat în fața ochilor un tablou cu zeci și sute de formule și ecuații matematice. Și normal m-am gîndit la inventatorul agregatului.

Abia atunci am început marile surprize. Mașina era concepută unui singur om. Un inginer alăbuit, cu părul negru, oarecum tîmîd, stîngaci în vorbă și mișcări. Un inginer de 36 de ani, pe nume Mihăilescu Mihai. Iată citeva date despre el. A terminat școala politehnică românească în 1949-50. Pe baza meritelor profesionale deosebite a fost imediat angajat la un institut de cercetări științifice. După citeva luni de zile a cerut să fie trimis într-o mare uzină. I s-a răspuns că în institut are toate condițiile de dezvoltare și în plus, că un argument serios, că există în țară ingineri cu nivel de ani de activitate care-și văd țelul lor în a lucra la un institut de cercetări, în capitala țării.

reaz să relatez câteva fapte pe care le-am înfățișat în câteva din intrerprinderile regiunii Brașov; fapte care mie mi se par de o adevărată și superbă semnificație. Cîțisem mai de mult timp, o cuvîntare a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la tehnica noastră și-mi oprișem atenția asupra unui paragraf care aprăca drept o realizare importantă a tehnicii moderne apariția unei mașini simultane de găurit la uzina de tractoare din Brașov. Ardeam de nerăbdare să fac cunoștință cu această mașină și cu creatorii ei. Cu acest gînd m-am dus la Brașov. Mai întîi m-am repezit să văd mașina. Cu toate că nu-mi sînt întru totul străine creațiile tehnice moderne mărturisesc că am rămas de fapt un admirator în fața minunii pe care o vedeam. Mașina era de fapt un agregat (una din expresiile cele mai noi și mai concentrata ale tehnicii) care îndeplinea sarcinile a opt mașini simple de găurit și aceasta într-un timp record, cu o producție vitată și cu o siguranță excepțională. Dar nu numai forța și cîteva tehnice trebuia săfirtească în diferite direcții fără ca burghiele să se stîngherească sau să se ciocnească vredată. Mi-a apărut imediat în fața ochilor un tablou cu zeci și sute de formule și ecuații matematice. Și normal m-am gîndit la inventatorul agregatului.

Abia atunci am început marile surprize. Mașina era concepută unui singur om. Un inginer alăbuit, cu părul negru, oarecum tîmîd, stîngaci în vorbă și mișcări. Un inginer de 36 de ani, pe nume Mihăilescu Mihai. Iată citeva date despre el. A terminat școala politehnică românească în 1949-50. Pe baza meritelor profesionale deosebite a fost imediat angajat la un institut de cercetări științifice. După citeva luni de zile a cerut să fie trimis într-o mare uzină. I s-a răspuns că în institut are toate condițiile de dezvoltare și în plus, că un argument serios, că există în țară ingineri cu nivel de ani de activitate care-și văd țelul lor în a lucra la un institut de cercetări, în capitala țării.

Abia atunci am început marile surprize. Mașina era concepută unui singur om. Un inginer alăbuit, cu părul negru, oarecum tîmîd, stîngaci în vorbă și mișcări. Un inginer de 36 de ani, pe nume Mihăilescu Mihai. Iată citeva date despre el. A terminat școala politehnică românească în 1949-50. Pe baza meritelor profesionale deosebite a fost imediat angajat la un institut de cercetări științifice. După citeva luni de zile a cerut să fie trimis într-o mare uzină. I s-a răspuns că în institut are toate condițiile de dezvoltare și în plus, că un argument serios, că există în țară ingineri cu nivel de ani de activitate care-și văd țelul lor în a lucra la un institut de cercetări, în capitala țării.

Abia atunci am început marile surprize. Mașina era concepută unui singur om. Un inginer alăbuit, cu părul negru, oarecum tîmîd, stîngaci în vorbă și mișcări. Un inginer de 36 de ani, pe nume Mihăilescu Mihai. Iată citeva date despre el. A terminat școala politehnică românească în 1949-50. Pe baza meritelor profesionale deosebite a fost imediat angajat la un institut de cercetări științifice. După citeva luni de zile a cerut să fie trimis într-o mare uzină. I s-a răspuns că în institut are toate condițiile de dezvoltare și în plus, că un argument serios, că există în țară ingineri cu nivel de ani de activitate care-și văd țelul lor în a lucra la un institut de cercetări, în capitala țării.

CENACLU LA GALAȚI

Santierul naval Galați. Un peisaj de o umiltate frumoasă, întrecînd cu mult cele mai îndrăznețe și mai moderne aranjamente plastice postbelice. Cupola și fundația — oenșul statornic al primei zile de decembrie întîlnim-lă de ce aceluși geniu în mișcare al apelor Dunării. Intre ele, și în fața privirii noastre, stînd pendulează și hotărîri orice remîșnăscă melancolică ale unui alt Galați scaldat în brumă, marea metalică ale carboratorilor care lauză misterul între scheleturi, plîze de metal înghețat, nuance care trec printr-un roșu ruginiu și ajung pînă la alb. E aici un farmec care nu poate fi înșimțat, ci tîne de un anumit caracter interior al locului, după cum sîntărea viața interioară poate să adevăratea frumusețe unor răsărituri oricî de reușite. Peisajul acesta e frumos pentru că are o finalitate și pentru că în interiorul său plutează un etan, o pasiune care dă elementului tehnic, mîșcăt.

Santierul naval Galați. Un peisaj de o umiltate frumoasă, întrecînd cu mult cele mai îndrăznețe și mai moderne aranjamente plastice postbelice. Cupola și fundația — oenșul statornic al primei zile de decembrie întîlnim-lă de ce aceluși geniu în mișcare al apelor Dunării. Intre ele, și în fața privirii noastre, stînd pendulează și hotărîri orice remîșnăscă melancolică ale unui alt Galați scaldat în brumă, marea metalică ale carboratorilor care lauză misterul între scheleturi, plîze de metal înghețat, nuance care trec printr-un roșu ruginiu și ajung pînă la alb. E aici un farmec care nu poate fi înșimțat, ci tîne de un anumit caracter interior al locului, după cum sîntărea viața interioară poate să adevăratea frumusețe unor răsărituri oricî de reușite. Peisajul acesta e frumos pentru că are o finalitate și pentru că în interiorul său plutează un etan, o pasiune care dă elementului tehnic, mîșcăt.

Santierul naval Galați. Un peisaj de o umiltate frumoasă, întrecînd cu mult cele mai îndrăznețe și mai moderne aranjamente plastice postbelice. Cupola și fundația — oenșul statornic al primei zile de decembrie întîlnim-lă de ce aceluși geniu în mișcare al apelor Dunării. Intre ele, și în fața privirii noastre, stînd pendulează și hotărîri orice remîșnăscă melancolică ale unui alt Galați scaldat în brumă, marea metalică ale carboratorilor care lauză misterul între scheleturi, plîze de metal înghețat, nuance care trec printr-un roșu ruginiu și ajung pînă la alb. E aici un farmec care nu poate fi înșimțat, ci tîne de un anumit caracter interior al locului, după cum sîntărea viața interioară poate să adevăratea frumusețe unor răsărituri oricî de reușite. Peisajul acesta e frumos pentru că are o finalitate și pentru că în interiorul său plutează un etan, o pasiune care dă elementului tehnic, mîșcăt.

„Spre ogorul colectivului”

Miocara CREMENE

MULTE BALOANE COLORATE

Un după amiaza aceea, ca niciodată, lui Bănică îi trecuseră prin cap numai gânduri frumoase...

Și ce mai spune tovarășul director? De-ale lui. Nu vrea să mă lase să plec...

— Și ce mai spune tovarășul director? De-ale lui. Nu vrea să mă lase să plec...

Doa schite de NICOLAE TIŢ

— Te pomenesci că era invidios... Tu rizi, dar era! — Tu razi, dar era!

Sapte ore de stat

a de obicei, Bănică își făcuse apariția în uzină la șapte fără un sfert, proaspăt ras, deși nu prea avea ce raie...

— Nici tu n-ai dormit azi noaptea? — Ce va, ceva... — Si-n resti, ce-ai făcut? — Vezi și tu cum stăm! ofi!

— Rizi ca un inconștient, îl dojenii Prodan. — De ce te superi? se miră Bănică...

Desene de MIHU VULCANESCU

în stare de nimic, toate-le i-se anapoda și încercă lumea. După cum singur mărturisea, spre neacazul lui...

„Frăgezimea coardelor înseninate“

(Urmează din pag. 1)

a proiecta asupra lumii teama de moarte sau sugerează însuși titlul poeziei „este o desertațiune. Viata e, în toate sensurile, chiar ventura“...

— acesta stă versurile cu care începe poezia. Cel care-și tastează Intuitul Suferință...

MICHAEL ARGHEZI

pe-nseninate! / De-ar mai fi fine frăgezimea coardelor înseninate! / Același „frăgezime a coardelor înseninate“...

de distracție, că dacă ai sta să judeci cinsit, el ar trebui să umble numai noaptea, pe străzi pustii, nimeni să nu-l vadă...

Carnet teatral

șădar, autorul și-a închipuit și a vrut să arate... șădar, autorul și-a închipuit și a vrut să arate...

de comedie - ne relevă atmosfera febrilă de care sînt cuprîși, în ajunul mutării într-o casă nouă, un grup de locatari ai unei maghernite dintr-o mahală...

care îl au viitorii locatari ai modernului bloc aflat peste drum de maghernita ce urmează a fi părăsită...

IN NOAPTEA ASTA NU DOARME NIMENI de Florian Potra

cest punct de vedere, în care își vor așeza viața lor de acum înainte. În centrul discuțiilor animate se află, astfel, odată cu preocuparea pentru modul cum își vor aranja noua locuință, și câteva probleme vizuale comportamentale etic ale eroilor.

Critica și dramaturgia

Dan Tărbilă jucată pe scena Teatrului pentru tineret și copii, cronică în care e dificil să deosebești aprecierile care vizează textul de cele care se adresează spectacolului.

Lucrări mediocre sau submedice care primii uncori din partea criticilor dramatici elogiți nemeritate pentru singurul motiv că tratat, indiferent cum, o temă importantă.

Teatrul „C. I. Nottara”

În prim plan, „problema” șoferiței Silviei, a cărei viață este dorosă măslinită și trasă înapoi de comportarea imorală a soțului ei, un om cu o conștiință pe de-a-ntregul învechită și a cărei transformare se află sub semnul întrebării.

UN ALT ABEL GANCE

Paradoxul unui artist în pătura de necunoscut a cinematografiei din jurul anilor 1920, Gance pare un vizionar...

Pe scena teatrului „Lucia Sturdza-Bulandra”

„AL PATRULEA” de Konstantin Simonov

Pe scena teatrului „Lucia Sturdza-Bulandra” este prezentat „Al Patrulea” de Konstantin Simonov...

DEFILEUL

Defileul, trecerea dificilă peste totuși conflictul său cu Sadik nu este decât un pretext pentru a prezenta...

Un moment din filmul „Sonate”

CINEMATOGRAFIA SONATE

Am găsit și în „Sonate” un moment asemănător, dar fără tensiunea adecvată. Citeva cuvinte despre resursa imaginii cinematografice în „Sonate”...

UN ALT ABEL GANCE

Paradoxul unui artist

În pătura de necunoscut a cinematografiei din jurul anilor 1920, Gance pare un vizionar...

„Filmul singerează”

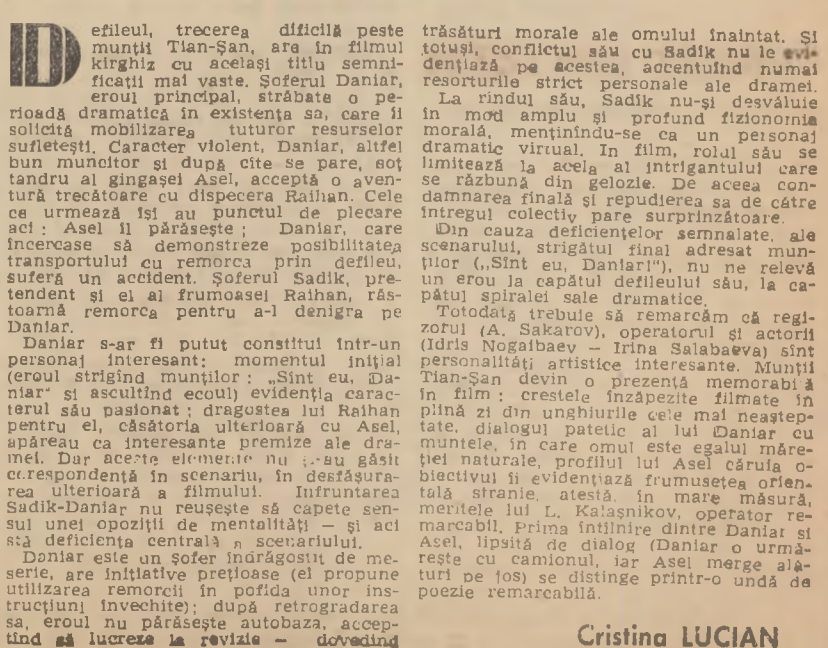
Este un paradox că unul din pionierii cinematografului mondial din 1920 un film învechit, bun doar pentru o mare reclamă comercială...

Seenă din filmul „Austerlitz”

În „Nota rusă la noua generație romană”, Napoleon a dat feudalismului lovitură decisivă de pe urma cărora acesta nu s-a mai putut recupera...

MIRCEA ALBULESCU (Istoria secundă) GH. GHITULESCU (Ofițerul de bord) GEORGE CARABIN (Dick) SEPTIMIU SEVER (El) Descend. de SILVIAN

Cristina LUCIAN

JIRINA ADAMCOVA (R. S. Cehoslovacia)

„Viitor cosmonaut”

POEȚI DIN R. S. CEHOSLOVACĂ

OLDRICH MIKULASEK

Dialog între mame

— Cine ești tu? Fecioru-mi ară cimpul.
— Țărina-mumă sint, eu sint pământul.
— Imi intră fiu-n țărina de-acasă.
— Eu sint un bulgăr cit de mult apasă!

MIROSLAV FLORIAN

Odă cotidiană

O, lucruri neprețuite de nimeni,
tuturor tebuind!
Teaovă de apă, scări de policlinici,
bânci de compartimente,
lucruri peste care ne-aluneacă ochii distrați,
nu roșiți,
voi sînteți mai frumoase ca năltele-oglinzi
benefiense, ca filigranul de-argint.

VLADIMIR REISEL

Naștere

Un șe naște,
Fragilă floare, delicat parfum.
Un om se naște,
Și lumea noastră îl așteaptă-acum.
Pe rînd el află
culorile : alb, roșu, auriu.
Un lucru, altul —
pe nume le va spune mai tîrziu.

In romînește de VERONICA PORUMBACU

Apărători nedemni

La Ierusalim s-a rostit verdictul în procesul Eichmann. Cu condamnarea la moarte a criminalului hitlerist se încheie încă un act al unei judecări prelungite din rațiuni stricte de esență procesuală. Observatorii politici occidentali fao...

Londra e un oraș serios...

Lasul nostru este un oraș poetic, atât prin gloria trecutului său istoric, artistic, cât și prin noia și marea frumusețe cu care primăvara socialistă a patriei noastre...

Incetarea din viață a lui Mihail Sadoveanu a prilejuit apariția în presa de peste hotare a numeroase articole în care este scoasă în evidență contribuția marelui scriitor român la tezaurul literaturii universale.

UNIUNEA SOVIETICĂ

„Acest eminent maestru al cuvintului și-a îndrăgit întreaga viață patriei sale, poporului său. Opera lui Mihail Sadoveanu este cu adevărat de necuprins. A fost un adevărat artist realist, în deplin sens al cuvintului, exponent al oamenilor simpli — eroii romanțelor, povestirilor și navelor sale.”

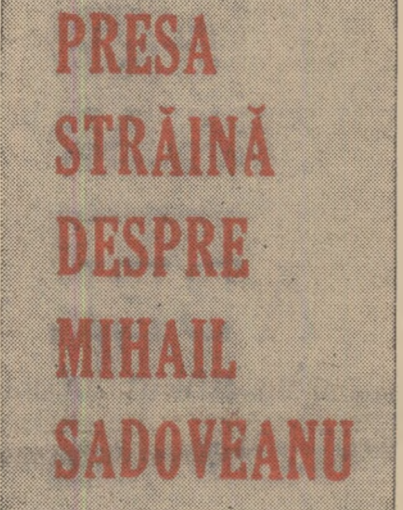
200.000 exemplare. Sperăm că în scurt timp vor vedea lumina zilei mai multe volume ale operelor sale și atunci cititorul ungar își va putea forma o imagine mai completă despre această operă bogată, despre însemnătatea ei națională și universală și despre creatorul ei, despre marele scriitor, care și-a lăsat abia de mult poporul și omnia.”

GRECIA

„Moartea marelui scriitor român de renume mondial, Mihail Sadoveanu, a lipsit națiunea romină prietenă de o figură culturală de prim plan. Plecarea sa din viață dă impresia apăsătoare în sufletul nostru, în simțurile noastre epice. În neîntrecută vigoare a imaginilor epice, care compun bogatele...

FRANTA

Mihail Sadoveanu a jucat un rol considerabil în evoluția literaturii țării sale. El a fost, de-a lungul întregii vieți, un mare scriitor progresist. Ne amintim că în 1930 legionarii au ars în piete publică operele scriitorilor progresiști romini. Printre aceste cărți figurau — în bună parte — cele ale lui M. Sadoveanu.

le lui proze, Sadoveanu adăoga o a-dinică și continuă notă de înțelegere. Epopee a poporului român, așa cum o descrie Sadoveanu în povestirile sale, este plină de simț, sudore și chinuri. Dar înaintul ei se află întotdeauna un chip eroic, plin de demnitate, inteligență și generozitate.”

ANGLIA

„Mihail Sadoveanu a cărui moarte s-a fost anunțată pe scurt în ziarul „Times” a fost unul din ultimii scriitori ai Romîniei a cărui personalitate literară a ajuns la maturitate între cele două războaie mondiale.

R. P. UNGARA

„Trebuie să arăt în sfîrșit că opera lui Sadoveanu pe care unii au considerat-o inadaptabilă, atât de românească, încît străinii n-o pot pricepe, — a deveni la noi cunoscută în ultimii ani. În Ungaria cărțile sale au apărut după eliberare în mai mult de...

Noul în viață și literatură

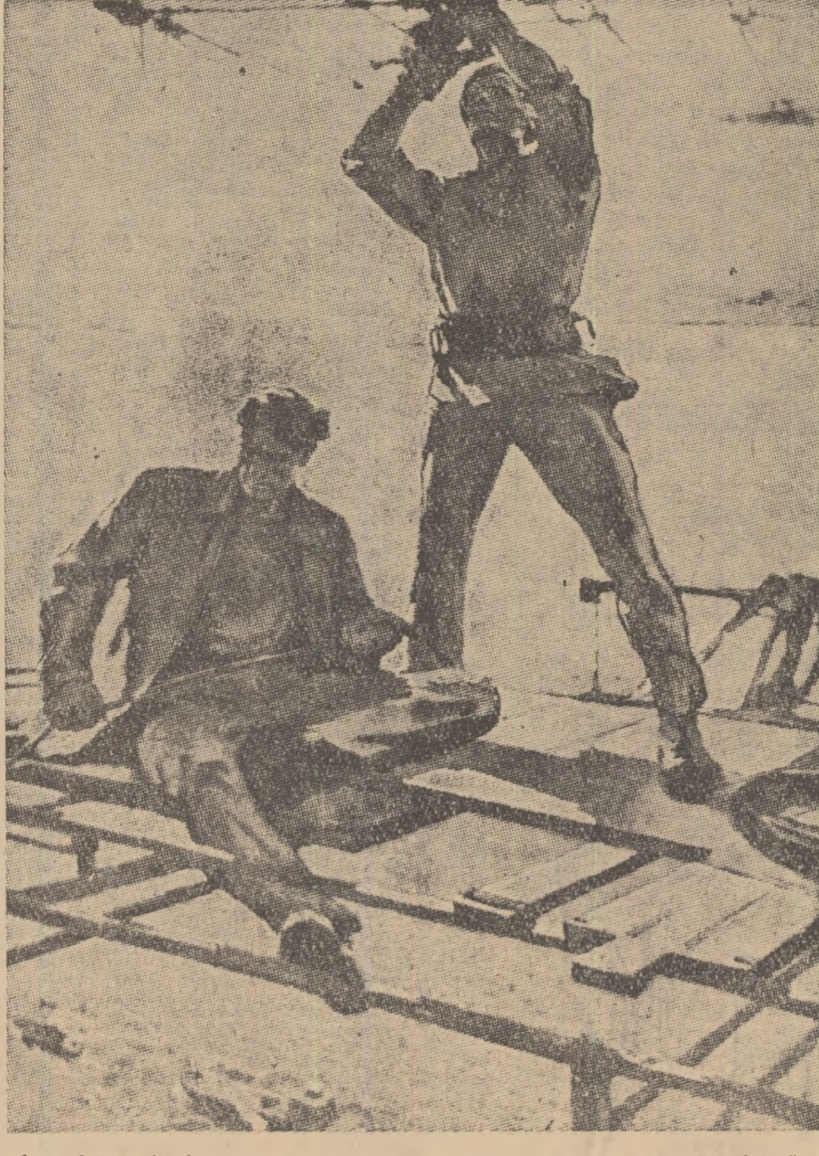
Revista sovietică „Novii Mir” a publicat articolul lui M. Kuznețov, intitulat „Noul în viață și literatură”, articol în care autorul evidențiază problemele însemnate ale literaturii sovietice din ultima perioadă.

În direcția aducerii măiestriei sale de creator”. O altă trăsătură legată de atitudinea lui activă a creatorului, este înțelegerea filonului liric al prozel. Ironia, valul lui liric” contrazice „descriptivismul, înfrîngîndu-se în viziuni, caracterul ilustrativ”. Proza lirică este în același timp „expresia multilaterală, a vocii populare, a epocii noastre în ofensivă, a victoriei rațiunii umane.”

CARNET SOVIETIC

drăneț al căutărilor, curajul cetățenesc și artistic în punerea unor importante probleme sociale, punctul de vedere personal și inițiativa scriitorului în cercetarea vieții noastre alt de complexă.”

Elementul liric și publicistic pătrunde și în drama. („Oceanul” de A. Stein) în poemul epic („Din depărtare în depărtare”), sau în roman („După nuntă” de Granin, „Viii și morții” de Simionov). Dar — continuă criticul sovietic — „o literatură nouă începe cu eroul nou”. În încheierea articolului, V. Kuznețov face portretul generalizator al acestui erou nou. „Eroul acesta își reliefează calitățile în luptă cu răul. Răul social pe care-l înfruntă contemporanul nostru se manifestă sub forme diferite: tendințele revisioniste, ideologia burgheză, spiritul mic-burghiez, rădățile ale mentalității vechi (parazitismul, individualismul, egoismul), psihologie de proprietar, primitivismul ideilor... Luptind cu toate aceste deficiențe care vor fi părăsite în pragul comunismului, crește eroul literaturii sovietice contemporane, om de acțiune și în același timp personalitate cu o intensă viață interioară, cu un nivel intelectual remarcabil.”

I. BOSKO (U.R.S.S.)

„Pe Volga”